

Міжнародні біблійні дослідження

Урок на 21 червня

Йонатан і Давид — вірні друзі

Ключовий вірш: *«І сказав Йонатан до Давида: Іди з миром, бо ми обоє присягнулися в ім'я Господнє, кажучи: Нехай Господь буде між мною і тобою, і між моїм насінням та твоїм насінням навіки. І він встав та пішов, а Йонатан пішов до міста».*

1 Самуїл 20:42

Вибрані уривки з Писання:
1 Самуїл 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Після кількох століть правління суддів Ізраїль прагнув мати царя, щоб бути подібним до всіх інших народів навколо нього. Бог сказав Мойсеєві, що цей день настане, і виклав вимоги до такого царя (Повторення Закону 17:14-20). Самуїл був ключовою постаттю у створенні царства під владою Саула. Саме Самуїл пізніше сказав Саулу, що його царство буде відібране у нього через непокору Богу, і що його наступником стане чоловік за серцем Божим (1 Самуїл 13:13,14). Також саме Самуїл помазав Давида, коли Бог наказав йому: «Встань, помаж його, бо це той, кого Я вибрав» (1 Самуїл 16:12,13).

Внаслідок цього помазання дух Господній потужно зійшов на Давида, водночас відійшовши від Саула. Помітивши пригнічений стан царя,

його слуги покликали Давида, щоб той загравав на лірі і музикою полегшив страждання хворого правителя. Саул почав цінувати службу Давида і призначив його своїм зброєносцем. 1 Самуїл 16:14-23

Важливим результатом цих подій стала реакція сина Саула, Йонатана, на велику службу, яку Давид надавав його батькові та народу Ізраїлю. «Йонатан був пов'язаний душею з Давидом, і Йонатан любив його, як свою власну душу. ... Тоді Йонатан і Давид уклали угоду, бо він любив його, як свою власну душу» (1 Самуїл 18:1, 3). Таким чином, ми бачимо зародження дружби, яка ґрунтувалася на взаємній любові до служіння Богу, як це також показано у словах нашого ключового вірша.

Ця дружба незабаром мала пройти випробування. Після того, як Давид розгромив філістимське військо, народ проголосив: «Саул побив тисячі, а Давид — десятки тисяч». (1 Самуїл 18:7) Саул розлютився і замислив змову проти Давида. Однак, коли Давид виграв битву за битвою проти ворогів Ізраїлю, Саул вирішив піти більш прямим шляхом, щоб усунути його. Він наказав своєму синові Йонатану та своїм слугам вбити Давида. 1 Самуїл 19:1

Йонатан любив свого батька і, як найстарший із чотирьох синів, мав стати наступним царем Ізраїлю. Однак його найвища вірність належала Богу Ізраїлю. Як записано в 1 Самуїла 19:4, Йонатан сказав Саулу, що той чинить великий гріх, змовившись проти життя людини, яка надала неоціненні послуги своїй країні і чия вірність була незмінно стійкою та відданою.

Слова Йонатана справили позитивний вплив на імпульсивний розум його батька. Саул присягнувся відмовитися від своїх ворожих намірів (1 Самуїл 19:6,7). Таким чином, завдяки втручанню Йонатана, було досягнуто тимчасового примирення, і Давид повернувся до служби королю та народу Ізраїлю.

У наведених вище подіях ми знаходимо безцінний урок щодо закладання фундаменту любові до наших братів. «Ніхто не має більшої любові, ніж той, хто віддає своє життя за своїх друзів» (Івана 15:13).